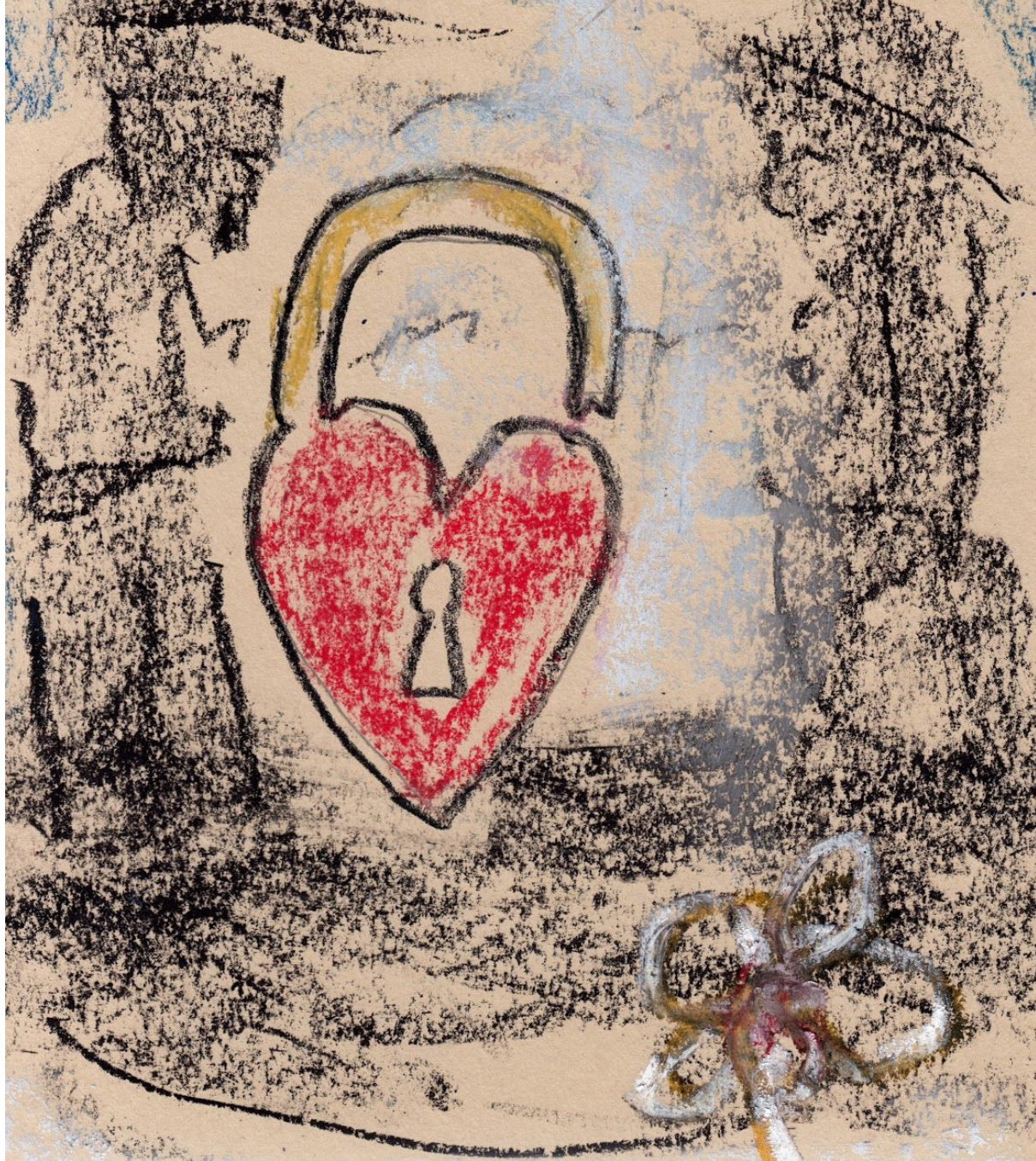

RADIO KLEBNIKOV WEEKBLADEN #19
uitzending op 29/02/2020

Ontgrendel het hart!

RADIO **KLEBNIKOV** WEEKBLADEN #19

uitzending op 29/02/2020

tekstverzameling vrijelijk te week gelegd , waaruit desgewenst de beschikbare stemmen op de vermelde datum putten kunnen om zich ter aether te verheffen

CC BY-NC-SA- Neue Kathedrale des erotischen Elends 2020

Lees Mij

(ja, je kon het)

- **RADIO KLEBNIKOV** selecteert zelf teksten uit wat er online verschijnt maar eenieder met toegang tot deze tekst mag en kan hier ook eigen teksten aanbieden (plakken, pasten) ter voorlezing
- opname in de '**RADIO KLEBNIKOV WEEKBLADEN**' is voor een tekst geen garantie om voorgelezen te worden!
- geef voor elke tekst eerst de correcte **auteursnaam in kapitalen** op in **Kop 1** opmaak, gevolgd door de **titel** van de tekst (als die er is) in **Kop 2** - opmaak (als je niet weet hoe dat moet, raadpleeg dan [de handleiding](#) of probeer 's met tekenen misschien, ballet? yoga? wandelen helpt ook altijd...breien?)
- gelieve geen teksten in deze '*Lees Mij*' -sectie te plakken!
- **RADIO KLEBNIKOV** behoudt zich het recht voor om de hier aangeboden teksten zonder enige verantwoording weerom te verwijderen (commerciële berichten, aanstootgevende nijdheden,...)
- als je wil dat er **info over jou** als auteur in de pdf nadien staat...kan je die d'r zelf bijzetten
- alle teksten zijn en blijven uiteraard eigendom van de vermelde auteurs en resorteren hier onder [Creative Commons CC BY-NC-SA licentie](#)
- door ons geselecteerde auteurs die hun teksten hier NIET wensen, kunnen die zelf weghalen vóór de uitzending (selecteer en knip). Mensen die hun teksten verwijderd wensen te zien uit het online beschikbare PDF-bestand na de uitzending, kunnen hun verlangen naar vergetelheid kenbaar maken bij dv via dirkvekemans@yahoo.com

inderdaad, maar was je het zelf al niet vergeten?

Bernard Réquichot

PRONOM

Le nous il le lui, c'est un donc, il
car du mais. La mais donc le car
donc le noumai du lui est un donc.

Presque donc le car, car ne presque
pas donc, mais presque donc le il qui
car du nous, car le noumai du
donc il la eux.

Presque car du mais, il balaine le
nous et donc du jamais. Le jamais
du car il du noumai et mounai
du donc qui on la eux.

Presque nous la car, eux le presque
jamais du bobine donc du badine qui
du heur, donc et il la mais du car,
car le namai du donc, donc le mou-
mai du il. Eux du car qui donc le
mais, jamais la bobine du car, pour-
tant la badine du mais presque un
pourtant dans le cointro qui quasiment.

Bert Schierbeek

uit 'De Gestalte der Stem',

enigzins voor radio bewerkt door RADIO KLEBNIKOV

[Dit was zei de man -deel 3]

// de gedeeltes in vet dienen via de Voice Transformer of in koor gelezen (RK)

en in de grote grot der geliefden de katten te eten geven
en de ene zegt het is morgen te laat en loopt langs de Arno
alleen de zee nog is ontvankelijk omdat niemand aanvaarden
wil maar ik zal staan zei zij nog eenmaal op de rots op het
heetst van de dag in de kolk van het licht zo oud als de eeuwen
dat ik niet meer mag zien dat niet mag zien in mij wat daar
groeit het misverstand omdat het morgen te laat is en ik zo
moe mij de gang door de straten zonder de hand van genade
de jouwe zo tere en je huid weerbarstig maar zacht het
lichaam een muur blank en een land mij zoals het land kan
zijn en is nu onder de plakaten van kies voor uw kinderen en
blijf niet thuis maar morgen ziet de zon mij tarpeïsch geheven
want mijn lichaam kan de wijn der geliefde niet verdragen het
draagt mooi en het zou jou omvatten die ik liefheb de tere en
bewogen ook de ruwe en groot zijn en breken de ruïnes wij
samen van een tijd die de voorwaarden niet heeft kunnen
leren zoals wij de katten voerden de tijgers van vroeger die de
harten vraten van hen die geloofden nog niets veranderd wij
lazen samen het nieuws van de middag en samen wij mijn
geliefde waren wij onaangeraakt en zonder aarzeling
want wij bouwden een renaissance met hoge vierkante torens
en waren persoonlijk op de berg van het geloof jij in mij en ik
in jou en wij samen in de overvloed die wij waren meer
landschap dan mens en vol oorsprongen en beloften en
rivieren zouden ontstaan op de toppen nabij de hemel in een
smetteloos sneeuw ons hart dat uit zou vloeien over de wereld
en schoon en doorzichtig de bedding maar nu staan wederom
de muren en de landschappen liggen gescheiden wij de
geliefden door de muur en de schaduw die jij verkoos van de

wereld die altijd tegen is

ik zie duisternis en ruïne
geen plaatsen boven onszelf uit
ik ben in tranen bewogen en bebouw de akker des doods
mijn lichaam stort zich door de doorzichtige spiegel
ik zie een man met een zwart mes
hij komt nader en houdt mijn hoofd in zijn handen
mijn mond spreekt nog eenmaal het rijk uit dat wij zagen
ginds op de bergen woont het hart alleen schreeuw ik
zijn handen staan bloedrood in de lust van zijn ogen
ik ben de stem van de wereld
waar wij samen de katten voerden boven de ouders uit
in het dragelijke licht der verbeelding
wij de geliefden ik o mijn geliefde ik ga heen als een oorlog
en lever mijn lichaam in en word verbrand als een heilig
boek en ben bewogen over ons mijn geliefde wij waarin het
afscheid zal voortleven het beeld der vervolgde wier ogen
vergroeien met het oververgroete water en oceanisch zal ik de
kusten der aarde bespoelen als teken en bespringen als teken
het rijk dat wij bouwden waarin de katten uit onze handen
vraten jouw handen mijn geliefde waarin mijn hart ligt en
klopt legendarisch als van de moeder der middeleeuwen in de
hand van de zoon die het uitsneed
ende ghij mijn zone bezeret u niet
de vreemde moed van de liefde tegen de rest van dit leven
ik zeg spreekt de stem dat gij allen wederom thuis zult
geraken
en op de rots sta ik alleen als deze vrouw
zij is heen gegaan en haar lichaam werd niet gevonden
dat staat te lezen op de hoeken der straten
er zijn mannen die schreeuwen: wij gaan ten onder
er zijn moeders die de handen vouwen en de grote moeder
aanroepen
want de kinderen gaan heen in afzondering
de grote vervreemding breekt los, fluistert een onweer
stil staat de kolom van Trajanus in floodlight en vertelt bleek
en verheven het grote verhaal
de paus spreekt over psychiatrie en zegt **het kruis woont
boven de navel**
en rome is een heilige stad
gij zult niet kussen op straat

de ouders zijn heilig en de vrouw is een wonder
het wonder zal onder u wonen
zij zal fundament zijn en onaangeraakt
zij staat vijf meter boven de aarde en is overbekleed
zij woekert in vruchtbaarheid met jaren en dagen
zij voedt de miljoenen kinderen die zij baart
zij gaat verlegen tussen de groei naar het graf van de ene
de onbekende
de soldaat
de dochter of de zoon van vijf maanden
zij voedt geeft voedsel maakt nieuw voedsel voedt haar man
en zich zelf soms
en onder ons bouwt de stem voort
en door de eeuwen regeerde zij en maakte het land
bewoonbaar met huizen
vol overlevering
in de echos der bergen die zij stichtte
als de moeder der dingen
zichtbaar en hoorbaar
zoals de vrouwen die gaan als zij zijn in Perugia
umbriesch bewogen hoog binnen de volledige begroeiing der
stem
mijn oren en ogen stonden vereenzaamd binnen dit paradijs
Dionysos die zijn gevangenen hoorde
zijn slaven touw liet draaien
met het touw de verhalen der wereld knoopte
Archimedes te eten gaf
de wetten liet vinden
de spiegels liet richten
schepen verbrandde
de silenus uithing om bacchus te vangen
en alles in Syracuse op de milde vlakten boven de zee
en het aanschouwde en zei de wereld is de geheime stem van
mijn luisterende oren
het paradijs van de zeven-lach
het theater der traanmaniakken
de tempel van Paestum aan een eeuwige zee
en daarom heen in de verte leven de mensen en dragen hun
leven in hand en hoofd en zien de zon en zoeken de schaduw
de wet van het lichaam en zien de vreemdeling komen en
denken aan de winter en verkopen hem de vruchten van het
land die zij dragen binnen hun ogen de appels van het klokhuis

hun hart
gij zult heengaan tot de uwen
naar de grote rivier die u voedt
gij hebt vrouwen alleen gelaten in de nacht
zij liggen te bidden
gij hebt uw hart willen breken dat onbreekbaar is want het
ligt in de stroom die breed door het land gaat van de bergen
op afstand bewogen en door de dalen bestuurd tot de zee
gezetten traag olifantastisch op de huid van het water met
boeddhamanieren tegen te sterke beweging des harten
maar de rivier stroomt door onzichtbaar gedoken soms onder
de aarde
de vuisten der grotten blauw van geheimzinnige weerschijn
onder water zwijgt alles
bouwen de ogen het licht
stapvoets gaat de wind
enkel een vis is beweging
duisternis meer legende
over alles is steen
daarboven de hemel met vogels
is zij nu heen gegaan de geliefde in eenzaamheid
nee, zei Castello op Capri het is zo dat de aarde geeft en heeft
de aarde is altijd klaar
en het is ook zo dat de hemel de koepel is
zij staat altijd daarboven en is ook klaar
maar wij de mensen staan daartussen
niet van de hemel
niet van de aarde
daartussen met de werken van ons heimwee
die zijn de inlijving van beide
op de breuklijn wij leven van alle relaties
het verdriet is de zwarte vuist van de lava
de zwarte vuist van de lava schenkt over eeuwen rijkelijk
voedsel
de etna is de zuil die de hemel stut
haar stem heeft de echo der eeuwen
die ligt met de warme buik naar boven
en prijsgeeft en inneemt
voedt en vordert
de schuur van alles
il canto dell'amore
de lava is geblust en ligt in vage helling met de buik naar

boven
zij zet gedachten voor het raam
van diep oud en warm vuur
zij is geheel van zich zelf nu
een landschap
daarin de optocht der ogen
zoals ik die zag in Perugia
een symphonische vegetatie
zij leven van de lucht de geliefden
zij vullen zich met adem
en de adem maakt hun stem

want zo schreef F. Tomaso Stigliani:

'De menselijke stem die niets anders is dan lucht bewogen door de adem, wordt dientengevolge een lichamelijke zaak en wel zo dat het als lichaam de 3 gebruikelijke maten heeft, die zijn

**de meerdere of mindere hoogte
de meerdere of mindere lengte
de meerdere of mindere breedte.**

Reden waarom het menselijk woord, dat gearticuleerd geluid is door het oor gemeten wordt op deze drie wijzen.'

en mijn geliefde zei met de maten in haar hand zie ik heb mij overmeten het hart van mij zoals het klopte geheel binnen mij zelf nietwaar zoals het leven is persoonlijk binnen de huid maar de vergissing was de vergroting die ik wilde en jij ook en zo bouwden wij gestadig een afstand tegen ons zelf en leefden jaren op een echo die wij zochten van vroeger nog en zo bleven wij met elkaar verbonden door een oud geluid dat opsteeg uit de priëlen van dat verborgen land een schoot in de draaiende aarde en wij volgden de gang en de richting met ons hart op de hand als kompas binnen de slingerang van de dorst en wij zijn door veel met elkaar verbonden en wij schilderen de buitenkant van ons lichaam op met mooie tekens en geven symboliek weg en een groter leven dan vroeger want ik heb overal nieuwe lampen gehangen en twaalf lagen oudpapier van de muren gescheurd en klim op ladders en verf aan een groot werk want er staat geschreven dat zij die zich verloren wanen elkander een nieuw huis zullen bouwen en het gezang hunner stemmen hun een hemel zal zijn

want de mens bouwt zijn eigen huis

en gaat de wijnwagen gang
dronken de berg van beweeglijke dieren
opgericht tegen de hand van de mens
en tussendoor en overal het beeld van de geliefde
een voorbeeld van woning

dirk vekemans

het weigerde

“In ’t dakraam toen getekend stond: de maan,
zijn lach in ’t glas, die schoorsteen daar die ving
in’t zwart geschreven klanken van haar naam
die daar voor even in de tijd gelijk geweven hing.

Bemerk ook het ontbreken van kleur en
in zijn dromen louter droefenis die nacht,
en hoe dan ’s morgens de zonnepracht
in Het haar licht verspreidt en de geuren

van haar leugen toch een waarheid maakt,
dat Het beamen moest wat lang al was beslist,
dat haar lust Het daar dit leven gaf, en geeft.

Hier wordt aldus zijn staande trots onthuld,
daar Het voorgoed haar ziel gescheiden wist

maar zich niet overgaf, alleen, en weigerde de dood”.

praten is het woord

Praten is het woord ophangen.
Toegesproken stopt de sneltrein niet. Men
bespreekt waar je was.

Schrijvend hang je traag te snakken
naar de halte van de eigenwaan. Je
leest jouw naam verkeerd.

Ik ben immers al verdwenen
in het spoorwegnet. De aankomsturen
daar zijn niet voor mij.

Dichten doet ons 't woord verhangen
van de plaats waar niets al hing naar daar waar
niets nog hangen kan.

alp

Het staat van steen in mij en 's nachts
stoot het door het vlees tot in het bot.
Het marmert mij de ogen en in het rot
van mijn gebit het stort de kiezel pijn.

Het droogt mijn keel, het striemt mijn tong.
Het vraagt de lippen in de spiegel of ik het
persen zie. Het perst mij uit tot ik het ben.
Ik schrijf het neer opdat het zwijgen zou.

twee transmutaties van Meng Jiao

题韦少保静恭宅藏书洞 – in de grotwoningbibliotheek van Wei Shaojing

高意合天制
自然状无穷
仙华凝四时
玉蘚生数峰

书秘漆文字
匣藏金蛟龙
闲为气候肃
开作云雨浓

洞隐谅非久
岩梦诚必通
将缀文士集
贯就真珠丛

o toppen der oneindige natuurlijke natuur,
o onsterfelijkheid in het hoogwaardige natuurlijke
systeem van China:

- het tekstvak van de secretaresse
verbergt de gouden regendraak
voor het klimaat
- om de kortere rotsdromen te beschermen,
zullen schriftgeleerden
de parelcluster passeren

寒溪 - bevroren vliet

De kleur van de vorst wast de koude stroom.
Drift der vezelschubben. Gelukkig
was de spiegel de spiegel van de leegte
en was het lichaam glad. Het
was verborgen voor de bodem. Het
was vernieuwd als een heer. Ooit
was de man in gevaar. Ver weg van de duizenstof,
wetende dat Nibuquan Mo dichtbij de berg is.

Aan de oever van Luoyang is het rivierpad bevroren, en het geluid van
Qingyao is groen, het water is groen, de jade is wit, de golf is wit, het water
is helder, het licht in de spiegel is helder, de trappen zijn kreupel, de krekels
huilen en de huilende vorst is stilletjes verdwenen.

Ning Jing Weimang Qiqi zit recht en luistert
naar het gelaat van de vermiste persoon.
Het strandkind worstelt. De taal is triest.
Hij drinkt een glas wijn en loopt over
de heldere rivier. De vliet is bevroren voor het zwaard.
Elke hartmeditatie is pijnlijk, vol bevroren bloed.
Mo Zuochun: de lente is inconsistent met
bevroren bloed.

De arbeider, de jadester, gevolgd door Yingsuo,
bevroren en treurig, bezingen het latente.
De ijstanden worden gewreven, de wind klinkt zuur,
de bel is helder, maar het verdriet kan niet worden gewassen,
slechts de vezel wordt gehoord. Het is moeilijk
om te stoppen met snurken op Shangqi.

Witte Draak is een lied dat altijd stroomt.
De weegschaal bevriest en slaat de diverse
[...]
eet machteloos en vliegt weg, en nog meer
welwillende bogen vouwen een touwtje, ik hijg,
en de gasten zijn streng en koppig,
[...]
Dichte mist borstelt de zon en de maan,
Gao Bikai, de sterren, de onafhankelijke voeten,
de sneeuw, de eenzame gedachten, de nieuwe hemel,

de gangsters, Zhao Zhao, de tong, de verbeelding,
Yao Sheng, die niet naar Ru Kongwei luistert,
maar ook de officiële geschriften.

Van doodgevrorenen de wind spreekt dodentaal
en de soldaten lippen eindeloos de woorden
'welwillendheid', 'gerechtigheid' en 'gezondheid'.
Wie zal de buitenaardse atmosfeer de aarde
laten binnendringen? Deze zal in januari
worden gesloten en jij zult in het licht
van de nieuwe vallei staan en je zult je zorgen maken
over Xi Lao die huilde en huilde, en over Si Bingshanshan
die zich dood vloog. Liet sneeuw een vorm achter?
brak het hart? het zwaard was bevroren,
de boogpees was niet doorgesneden,
maar het touw was moeilijk te bespelen.

De ijswind slingert door het bevroren stroomlandschap,
de eerdere Ming Chunyu, en de bloemen verdwijnen.
De lichtere schubben worden opgehangen,
de lagere Qing-dynastie wordt geconsumeerd:
één eetlepel warm Yiren-condensaat
en de gecondenseerde essenties wassen elkaar.
Zweren beginnen zich bezwerend te bevechten.

Ingeborg Bachmann

Alle Tage

Der Krieg wird nicht mehr erklärt,
sondern fortgesetzt. Das Unerhörte
ist alltäglich geworden. Der Held
bleibt den Kämpfen fern. Der Schwache
ist in die Feuerzonen gerückt.

Die Uniform des Tages ist die Geduld,
die Auszeichnung der armselige Stern
der Hoffnung über dem Herzen.

Er wird verliehen,
wenn nichts mehr geschieht,
wenn das Trommelfeuer verstummt,
wenn der Feind unsichtbar geworden ist
und der Schatten ewiger Rüstung
den Himmel bedeckt.

Er wird verliehen
für die Flucht von den Fahnen,
für die Tapferkeit vor dem Freund,
für den Verrat unwürdiger Geheimnisse
und die Nichtachtung
jeglichen Befehls.

Kurt Schwitters

Der Herr von Doppelmoppel

Der Herr von Doppelmoppel
Hat alle Dinge doppel.
Er hat ein Doppelkinn
Mit Doppelgrübchen drin.
Er führt ein Doppelleben,
Das zweite stets daneben.
Er hat ein Doppelweib
Zum Doppelzeitvertreib.
Der Herr von Doppelmoppel
Hat eben alles doppel.

Frühlingslied

Sperr das Herz auf,
Denn es will Frühling werden.
Und im Frühling,
Da ist das Paradies auf Erden.
Und dann setzen wir uns stundenlang
Auf die große Promenadenbank.

Ich sing mein Lied

Ich sing mein Lied in tiefen Raum,
Es dringt hervor aus tiefer Brust,
Es singt Dir eine Melodie,
Hast Du mich nun noch nicht erhört,
Und trinke Lindenblütentee,
Und frage mich: „Was bist denn Du,

man hört es kaum,
mir unbewußt,
jetzt oder nie,
bin ich empört,
der mildert Weh,
Du alte Kuh?“

Paul Celan

Todesfuge

Schwarze Milch der Frühe wir trinken sie abends
wir trinken sie mittags und morgens wir trinken sie nachts
wir trinken und trinken
wir schaufeln ein Grab in den Lüften da liegt man nicht eng
Ein Mann wohnt im Haus der spielt mit den Schlangen der schreibt
der schreibt wenn es dunkelt nach Deutschland
dein goldenes Haar Margarete

er schreibt es und tritt vor das Haus und es blitzen die Sterne
er pfeift seine Rüden herbei
er pfeift seine Juden hervor läßt schaufeln ein Grab in der Erde
er befiehlt uns spielt auf nun zum Tanz

Schwarze Milch der Frühe wir trinken dich nachts
wir trinken dich morgens und mittags wir trinken dich abends
wir trinken und trinken
Ein Mann wohnt im Haus der spielt mit den Schlangen der schreibt
der schreibt wenn es dunkelt nach Deutschland
dein goldenes Haar Margarete
Dein aschenes Haar Sulamith

wir schaufeln ein Grab in den Lüften da liegt man nicht eng

Er ruft stecht tiefer ins Erdreich ihr einen ihr andern singet und spielt
er greift nach dem Eisen im Gurt er schwingts seine Augen sind blau
stecht tiefer die Spaten ihr einen ihr anderen spielt weiter zum Tanz auf

Schwarze Milch der Frühe wir trinken dich nachts
wir trinken dich mittags und morgens wir trinken dich abends
wir trinken und trinken
ein Mann wohnt im Haus dein goldenes Haar Margarete
dein aschenes Haar Sulamith er spielt mit den Schlangen

Er ruft spielt süßer den Tod der Tod ist ein Meister aus Deutschland
er ruft streicht dunkler die Geigen dann steigt ihr als Rauch in die Luft
dann habt ihr ein Grab in den Wolken da liegt man nicht eng

Schwarze Milch der Frühe wir trinken dich nachts
wir trinken dich mittags der Tod ist ein Meister aus Deutschland
wir trinken dich abends und morgens wir trinken und trinken
der Tod ist ein Meister aus Deutschland sein Auge ist blau
er trifft dich mit bleierner Kugel er trifft dich genau
ein Mann wohnt im Haus dein goldenes Haar Margarete
er hetzt seine Rüden auf uns er schenkt uns ein Grab in der Luft
er spielt mit den Schlangen und träumet der Tod ist ein Meister aus
Deutschland

dein goldenes Haar Margarete

dein aschenes Haar Sulamith

<https://www.lyrikline.org/de/gedichte/todesfuge-66>

Yeshi

uit de NKdeE GIGNOPEDIA

1

moes monon ma ni uut
moes ma ni moon atta

miraba mira hunga
ni uut ni fluut.

2

roe ie roe vadaah
ie vadda roe alim

kaarne fop olam
roe ie roe vadaah.

3

estowali af kadu
ni opta goeralga

kfoem kaba kaba
mano estowal fak.

4

moergue tergua illoem
vapier vapierst vapier

schakza eum wee eum
schakza gretoor kioem.

5

krrwa ingua koerva ong
chliemig erfonkt tiëlla

allekti oefnit horbak
horbak totfint stella.

EPILOOG

[de corona rap]

intro*:

*een tiense niggeu en een leuvense bro
vertellen elkaar de shit van de dag
(het engelenkoor) valt in op de* of vervolgt de lijn*

Een buitenissig het	
is het*, het houdt	<i>(is héut is het is héut)</i>
geen steek alsof	
het ooit alsof het ooit	ergens op leek
Kijk, al* dit al dit	<i>(al dit al di aldi aldi)</i>
al dit hier en al* dat	<i>(al da alla allez al da)</i>
al dat al dat daar	

tutti: hey joengske seg hé kèt (zwanst na ni)
zegt ne keer wagge te zeggen hèt

wel het is wat het is
en dit is het (het is het)
ja dit is het (het is het)

refr. eraan eraan eraan we gaan er allemaal aan
eraan eraan eraan al die kak is hier gedaan

dit is het...

we kunne hier niet veilig blijven wone
de lamp gaat uit in heel de zone
heel den belgiek zit onder de corona wa zegde ga na?
heel den belgiek zit onder de corona

't is hier gedaan me d'euthanasie
ons pensioen da halen we nie
heel het land wordt ne zjolle
den ouwe en ons moeke en nonkel lowie
iedereen me corona in d' infirmerie

**we kunne hier niet veilig blijven wone
de lamp gaat uit in heel de zone
en heel den belgiek zit onder de corona wa zegde ga na?
ja heel den belgiek zit onder de corona**

[cello solo]

ge loopt op a eentje rustig opt straat
daar hoest er ene in erge staat
al zijn bacillen in oe bakkes uit
en sanderendaags is oewe rol
in da lieke hier ne poependrol poependrol!

joa joa joa (trekt ma goed aan uw fluit)
joa joa joa (morgen is uw liederken uit)

ge zit op de bus
ge geeft uw mokke ne kus
maar die draaide gistereuh de seppe 'n tong
en diene ligt nu al aan de ijzeren long... duu__us:
ge kunnet schudden makker in deze song wa zegde ga na?
ge zijt besmet me nummer negentien
naar uw hol wilt er niemand nog zien wa zegde ga na?
want gij en uwe kak zit vol me corona

joa joa joa (trekt ma goed aan uw fluit)
joa joa joa (morgen is uw liederken uit)

ge zit alleen thuis en alles is toe
ge denkt da ge denkt nu zit ik hier goe
mij gaan ze nie hebbe, geen mokke (mij gaan ze nie hebbe)
geen tongen en dus ook gene seppe
maar uwe frigo is leeg en uwe cara is op
dus ge moet naar den aldi of 't leven houdt op
ja uwe frigo is leeg en uwe cara is op
dus ge moet naar den aldi of 't leven houdt op

dus wa zegde ga na?

refr.

**_eraan eraan eraan we gaan er allemaal aan
eraan eraan eraan al die kak is hier gedaan**

dit is het (het is het) ja dit is het (het is het)

we kunne hier niet veilig blijven wone
het licht gaat uit in gans de eurozone
heel den belgiek zit onder de corona wa zegde ga na?
heel den belgiek zit onder de corona

eraan eraan eraan we gaan er allemaal aan
eraan eraan eraan het is hier godverdomme elegans

gedaan

RADIO KLEBNIKOV 29/02/2020 @19u58

INHOUD

Lees Mij	3
Bernard Réquichot	4
PRONOM	4
Bert Schierbeek	5
uit 'De Gestalte der Stem',	
enigzins voor radio bewerkt door RADIO KLEBNIKOV	5
[Dit was zei de man -deel 3]	5
dirk vekemans	11
het weigerde	11
maar zich niet overgaf, alleen, en weigerde de dood".	11
praten is het woord	12
alp	12
twee transmutaties van Meng Jiao	13
题韦少保静恭宅藏书洞 - in de grotwoningbibliotheek van Wei Shaojing	13
寒溪 - bevroren vliet	14
Ingeborg Bachmann	16
Alle Tage	16
Der Krieg wird nicht mehr erklärt,	16
Kurt Schwitters	17
Der Herr von Doppelmoppel	17
Frühlingslied	17
Ich sing mein Lied	18
Paul Celan	19
Todesfuge	19
Yeshi	21
EPILOOG	22
INHOUD	25

Radio **Klebnikov**

is het programma van de Vrije Lyriek
elke zaterdag van 18u tot 20u
op de Leuvense vrije radio **Radio Scorpio**
FM 106 of <http://radioscorpio.be/luister.html>